Reakce na článek „Silvestr a Boží slovo“ v Evangelickém týdeníku Kostnické jiskry 1/2006

V prvním letošním čísle ET-KJ kritizoval Pavel Mareš zvyk, při němž si křesťané na přelomu roku rozebírají lístečky s biblickými verši. Vadí mu *„cupování“* bible na veršíčky a jejich vydávání za aktuální Boží vzkaz. Podle něj se jedná o
„pusté kejklířství“
. Nemá tak úplně pravdu.

Žiji v evangelickém sboru, kde se už po řadu let kartičky s verši rozdílejí při silvestrovských a novoročních bohoslužbách. Nikomu nevadí, že tyto svátky nemají křesťanský původ. Vždyť ani svatba či pohřeb nejsou výlučně křesťanské a přesto je konáme po křesťansku. Vděčíme za to moci Ducha svatého, jež nám umožňuje obyčejné občanské události pojmout křesťansky, tj. spojit je s dobrou zprávou o Boží blízkosti. Kus téhle zprávy přinášejí i ony vyňaté biblické verše.

Není nic *pustě kejklířského* na tom, když si opatřím jeden biblický verš a věnuji mu celoroční pozornost. Jistě – verš vytržený zprostřed příběhu postrádá smysl. Ovšem dobrá myšlenka z úvahové pasáže obstojí i samostatně. (Jen namátkou: 1 K 10,13; 1 Pt 5,7; Iz 7,9b – zde dokonce jen polovina verše.) Podle mé zkušenosti se na lístcích ocitají právě tyto výmluvné a inspirující verše. Během roku se lze verš naučit zpaměti a snadno tak v různých situacích sledovat, jak se dotýká mého života. S radostí pak zjišťuji nikoliv, jak šťastně jsem si vloni 31. prosince vybral, nýbrž jak moudří byli dávní předchůdci ve víře a jak se od jejich dob Boží věrnost nezměnila.

Marešův článek správně zdůrazňuje, že hlavní souvislostí každého verše je celé Písmo. Jenže to obsahuje tisíce veršů a bez soustředěnosti na jednotlivé výpovědi se sotva prokoušeme k nějakému povzbuzení a poučení. Mám pochopení pro sólové biblické verše. Nezůstávají totiž osamocené, ale získávají novou, další souvislost v rámci života církve. A to je dobrá souvislost, neboť křesťanské společenství je příbytkem svatého Ducha, který Boží slovo přináší. S biblickými úryvky se setkáváme na mnoha místech: verše křestní a konfirmační, nápisy na zdech kostelů a modliteben, verš na příslušný rok, Hesla Jednoty bratrské (zčásti losované!), jednotlivé verše bývají součástí liturgie, základem kázání nebo námětem uměleckých děl.

Nejedná se o svévolné použití. Souvislostí verše je sice celá Bible, ale Boží slovo z ní proniká ven. Souvislostí Hospodinova slova je celý život. A nesejde příliš na tom, dostává-li se do něj po verších, po kapitolách nebo po knihách. Hlavně aby živě promlouvalo.

Rozdělení bible na verše samo o sobě není špatné, naopak je užitečné. Ani setkávání s vybranými verši není špatné. Pustým kejklířstvím je teprve, když chci Boha ovládnout a z náhodného losu dělám Boží ortel pro sebe na příští rok. Když si myslím, že na začátku roku mi Pán Bůh půjde obzvlášť na ruku, nebo v tomto případě spíše „pod ruku“, a poskytne mi v několika slovech jednoduchý návod jak úspěšně proplout nejbližšími 365 dny. Nebo když si myslím, že se jedním veršem roční dávka Božího slova vyčerpala a já už z bible nic dalšího nepotřebuji. Nic mi však nebrání, abych vytažený verš pojal jako zvláštní příležitost k proniknutí do bohatství Božího slova. Také rád přijmu službu od lidí, kteří pro nás veršové lístky připravují pečlivě a leckdy i výtvarně zdařile.

Novoroční veršíky ano či ne? Bratr Mareš pojal svou odmítavou kritiku příliš zeširoka. Navzdory jeho očekávání mu nevytýkám, že zlehčuje „zbožný“ zvyk. On zlehčuje zdravý rozum a soudnou víru těch, kdo si verše na lístcích berou s vědomím, že si Boha neochočili. Vzdělaný křesťan neztotožňuje náhodu s Boží vůlí. Ví, že se Boží poselství nesmrskává do jednoho verše a že bible obsahuje spoustu jiných aktuálních úseků, které stojí za pozornost. Bude-li mi dopřáno, směle si i letos na Silvestra vytáhnu „svůj“ verš a založím si jej do bible. Občas se k němu budu vracet a budu přemýšlet, jak se prolíná s jinými verši, které jsem právě četl, nebo jak se prolíná s mým životem. A věřím, že se Pán Bůh chopí slova.